

חנוכה התשעב

- 1) "הנרות הללו קודש הם" - מה המשותף בין הקדשה ונרות חנוכה?
- 2) קדשה מקורה ושורשה בעולם עליון גבдель וגם האש מקורה מן הקודש ואליו היא עורגת. חיוני ביותר להסתכל על חיינו מנקודת מבטה של הקדשה מבט מלמעלה למטה מהשרש אל הענפים.
- 3) דברים שבקדשה החשוויה לאלה נשארת גם לאחר השגטם כי לא חל עליהם כוח ההרגל וחוק והוישנות כי אין ביכולת כל הנפש וקל וחומר כל הגוף להשיגם לגמרי וידוע שרק אם הכל משיג את הדבר אכן נחשב שהדבר ברשותי ואני מתרגל אליו אבל אם הדבר הוא מעלה מן הכל כמה שיכנס בכל תשריך עדין השתויה להשגיו עוד ועוד אבל בדברים חומריים שכלי הגוף והנפש משיגים אותם לגמרי אין אליה תשואה כי כבר הושגו וכל עליהם ההרגל.
- 4) "וונחילנו... באהבה וברצון שבת קודשך"-כלומר איותו הקשר אל השבת וקדושתה מתברר רק על פי מידת התשוקה אליה... "באהבה וברצון שבת קודשך".
- 5) הקדשה מתבטאת גם בכלליות והתפשטות עד אין סוף ואין בה שום קימוץ והגבלה אלא היא מאירה לכלום. "נור לאחד נר למאה" כשהאדם במצב של קדשה נתינתו אינה מולידה הרגשת חוסר.
- 6) "הנרות הללו קודש הם" הקדשה מעניקה לאדם ראייה מפוכחת לא רק של מציאות ההווה וכל תכניו אלא יתרה מזו היא מעוררת תשואה עמוקה אל מה שלא הושג עדין "וכל עין לך צפה" צפיה למה שלא הושג עדין וזה הוא יסוד הגעוגעים דקדשה שכל טעם החיים גנז בhem.
- 7) השגת ההווה הוא בעיניהם פתוחות כדי לראות את הייש שלפניהם ואת טעםם של הגעוגעים משיגים בעינים עצומות דזוקא כדי להציג אל מעבר ליש, אל צפיפות העתיד. בחכמה מתגעגים בעיניהם פתוחות לנוכח הנרות כדי לקלוט מהם את סוד הגעוגעים. רעדיתם של הנרות הוא ביטוי לרטט הנשמה הרותטת "אל על" אל הלא נודען אל מיסטורין העתיד וצפיפות התגשמותו.
- 8) תשובה היא ביטוי מעשי ותגובה על עולם הגעוגע המקורן על האדם והtagshomotah יוצרתשובת תנועה אל עולם הגעוגע וחוזר חלילה
- 9) חג החנוכה הוא בזמן החורף כאשר מצד ההווה הכל נראה קודר, דזוקא אך אנו בזמן מופלא עם כל "אוצר הגעוגעים" שלנו, של היחיד ושל הכל.
- 10) חג החנוכה הוא חג הגעוגע געוגעים שיצרו חג.
- 11) ניצחון החשומונאים את היוונים הוא ליצחון תרבות הגעוגע על תרבויות ההווה וה"עכשויזם" החשומונאים הם הכהנים שקדוש הקודשים הוא ה"מגרש הביתי" שלהם ומשם הם יונקים את געוגע' הקדשה ומכוומם הם מנצחים.
- 12) "...ואין לנו רשות להשתמש בהם..." כי השימוש באור הנר הוא כדי לפטור בעיה בהווה ואילו איסור השימוש משאריר אותו בגעוגע שהוא נושא יותר מכל פתרון הווי עכשויז.